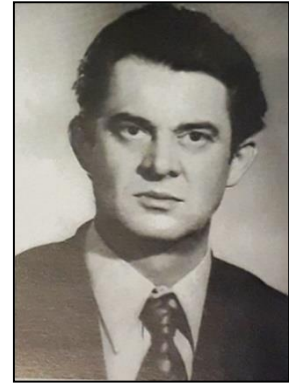

DR. SZLOVENCSÁK IMRE

(1930–1997)

körzeti orvos, belgyógyász szakorvos

Lőrinciben született 1930. november 3-án.

Szülei: Szlovencsák József és Boros Mária

Felesége: Bajnóczy Angéla

Egy gyermekük született, dr. Szlovencsák Katalin bőr- és gyermekgyógyász szakorvos.

Az általános iskolát szülővárosában végezte, a középiskolát Hatvanban, a Bajza József Gimnáziumban, ahol 1950-ben érettségizett.

Orvosi diplomát 1956-ban a budapesti Semmelweis Orvostudományi Egyetemen szerzett cum laude minősítéssel.

A diploma megszerzése után a jászberényi városi kórház belgyógyászatára került, ahol 2 és fél évet töltött. A belgyógyász szakorvosi vizsga letétele után egy évig Tápiószentmártonban körzeti orvosként működött. 1961 decemberében kezdte körzeti orvosi tevékenységét Jászapátin, és 36 évig, haláláig, itt dolgozott.

Kollégái elismerték széleskörű, nagy tapasztalattal rendelkező szakmai tudását, betegei tisztelték, szerették. Minden problémát igyekezett megoldani, még fogászkodott is. Ha hívták, azonnal a beteghez sietett. Sokrétű, lelkiismeretes munkáját ismerve a környező településekről is sokan fordultak hozzá bizalommal.

Ügyvezető főorvosként összefogta és képviselte a helyi egészségügyi dolgozók tevékenységét, problémáját.

Aktívan részt vett a város közeleti munkájában, többek között tanácsstag is volt.

Felelősségteljes gyógyító munkájáért Kiváló Munkáért kitüntetésben részesült.

Az 1997. november 3-án bekövetkezett váratlan halála mélyen megrendítette az egész várost.

A jászapáti temetőben nagy részvét mellett díszsírhelyen helyezték örök nyugalomra.

Kollégája, dr. Pál István így emlékezik rá 2007-ben, halálának 10. évfordulóján:

„In memoriam

Nehéz nekem összefoglalni és méltatni dr. Szlovencsák Imre érdemeit, hiszen csak 21 évig gyógyítottunk egy rendelőben. Élnek még olyan emberek, akiket sokkal korábban kezelt, gyógyított, mielőtt még én praktizálni kezdtem. Ők, a betegek, és én, a kolléga, lehet, hogy más nézőpontok alapján véleményezzük, de Vörösmarty Mihályt idézve: Ő volt az, ki szívben jó, ki lélekben nemes volt.

Mentorom volt, talán ő sem tudta. Olyan tanácsokat adott a gyógyításhoz, amit egyetemen nem tanítottak. Elmesélte tapasztalatait az emberi gyarlóságról is.

Gondolkodásmódjában megelőzte korát. Nagyon haragudott, ha fél hatkor azért hívta házához a „beteg”, aki a kapuban várta a doktort, hogy fáj a lába, 6-ra menjen-e dolgozni.

...

Sírja a jászapáti temetőben

*Nagyon rossz hét volt, amikor dr. Szlovensák Imre elment. Jászberényben is meghalt egy orvos kolléga. Ekkor veszítettük el sebészünket, dr. Kovács Andrászt is.
Imre, én 1997 novemberében búcsúzni Tőled a temetőben nem tudtam, nem is akartam, pedig ott voltam. Egyszer még összetalálkozunk Kharón ladikján vagy a túlvilági képzeletbeli orvosi rendelő előtt.”*

A városért végzett önzetlen, lelkiismeretes, kiváló gyógyító munkája elismeréséért 2012-ben utcát neveztek el róla Jászapáti.

Forrás:

Dr. Szlovensák Imréné Bajnóczy Angéla. Budapest, 2019. 09. 12.

Jász Újság. 2007. augusztus

Jászapáti, 2019. 11. 14.

Összeállította: Stuchlik Józsefné